

Toespraak van Darío kardinaal Castrillón Hoyos tot de *Latin Mass Society of England and Wales*

Hieronder volgt een vertaling van een voordracht die kardinaal Castrillón Hoyos ter gelegenheid van de algemene ledenvergadering van de Latin Mass Society of England and Wales in London hield.

London – 14 juni 2008

Meneer de voorzitter, Eerwaarde Monsignori en broeders in het priesterschap, dames en heren;

Ik ben dankbaar voor uw vriendelijke uitnodiging en het warme welkom. Het is mij een genoegen vandaag bij u in London te zijn en de jaarlijkse algemene vergadering van de *Latin Mass Society of England and Wales* toe te spreken.

Ik kijk er met blijdschap naar uit, voor u deze middag het Heilig Misoffer in de grote, historische en prachtige Westminster kathedraal op te dragen.

Vandaag zou ik graag over drie met elkaar samenhangende zaken willen spreken.

1. Ten eerste wil ik zeggen dat ik het werk, dat de *Latin Mass Society of England and Wales* in de afgelopen vier decennia heeft ondernomen, waardeer. U heeft gewerkt met en onder uw bisschoppen; niet altijd met de resultaten die u verlangde. Echter in alles wat u deed bent u trouw gebleven aan de Heilige Stoel en aan de opvolger van Sint Petrus. En u bent trouw geweest tijdens een erg moeilijke tijd voor de Kerk – een tijd die, met name voor hen die de rijkdommen van de oude liturgie lief hebben en waarderen, zwaar is geweest.

Het is duidelijk dat deze jaren niet zonder lijden zijn geweest, maar Onze Lieve Heer kent ze en zal, in zijn Goddelijke Voorzienigheid, veel goeds uit uw offers en uit de offers van die leden van de Latin Mass Society die niet hier niet meer onder ons zijn, doen voortkomen. Aan u allen, namens de Kerk, zeg ik: “Dank u dat u trouw bent gebleven aan de Kerk en aan de Vicaris van Christus, dank u dat u niet heeft toegelaten dat uw liefde voor de klassieke Romeinse Ritus u buiten de eenheid met de Vicaris van Christus heeft gevoerd!”

Ik zeg u ook, “Houdt goede moed!” want het is door de vele jonge mensen in Engeland en Wales die de oude liturgie van de Kerk liefhebben duidelijk dat u succesvol bent geweest in het behouden en het doorgeven van de liefde voor deze liturgie aan uw kinderen.

2. Ten tweede wil ik spreken over het *Motu Proprio* van onze geliefde Heilige Vader, Paus Benedictus XVI. Ik weet wat een grote vreugde de publicatie van *Summorum Pontificum* voor uw leden was; en ook voor veel gelovige Katholieke overal ter wereld. Als antwoord op de gebeden en het lijden van velen in de afgelopen vier decennia heeft de Almachtige God een Paus doen opstaan die erg gevoelig is voor onze interesses. Paus Benedictus XVI kent en waardeert ten zeerste het belang van de oude liturgische riten voor de Kerk – zowel voor de

Kerk van vandaag als voor de Kerk van morgen. Daarom vaardigde hij een juridisch document uit – een *Motu Proprio* – die in geheel de Kerk wettelijke vrijheid geeft aan de oudere ritens. Het is belangrijk te begrijpen dat *Summorum Pontificum* een nieuwe juridische realiteit in de Kerk creëerde.

Het geeft rechten aan de gewone gelovigen en aan de priester die door de autoriteiten moeten worden gerespecteerd. De Heilige Vader is zich ervan bewust dat op verschillende plekken in de wereld vaak vele verzoeken van priesters en gelovigen om de oude ritens niet werden gehonoreerd. Dat is waarom hij nu met autoriteit heeft vastgesteld dat het celebreren volgens de oudere vorm van de liturgie – zowel het Heilig Misoffer als de sacramenten en andere liturgische ritens – een juridisch recht is, en niet alleen maar een privilege gegeven aan iedereen.

Natuurlijk moet dit in harmonie met zowel de kerkelijke wet en de kerkelijke overheid gebeuren, maar de superieuren moeten ook erkennen dat deze rechten nu door de Paus zelf stevig zijn verankerd in de wet van de Kerk. Het is een schat die behoort aan de gehele Katholieke Kerk en die ruim beschikbaar moet zijn voor alle gelovigen. Dit betekent dat de parochiepriesters en bisschoppen de petitie en verzoeken van de gelovigen moeten aannemen en dat zij er alles aan moeten doen om deze grote liturgische schat van de kerkelijke traditie voor de gelovigen beschikbaar te maken.

In deze periode – direct volgend op publicatie van het *Motu Proprio* – is het onze eerste taak te voorzien in de celebratie van de buitengewone vorm van de Romeinse Ritus waar zij door de gelovigen het meest wordt verlangd en waar aan deze “legitieme verlangens” nog niet

tegemoet wordt gekomen. Aan de ene kant mag geen priesters worden gedwongen om tegen zijn wil in de buitengewone ritus te celebreren. Aan de andere kant moeten deze priester, die niet volgens het Romeinse Missaal van 1962 wensen te celebreren, ruimhartig zijn in het tegemoetkomen aan de verzoeken van gelovigen die dit verlangen.

Naar mijn mening zijn twee factoren noodzakelijk. 1. Het is ten eerste belangrijk om een centraal gelegen kerk te vinden; gunstig gelegen voor zo veel mogelijk gelovigen die deze H. Mis wensen. Natuurlijk moet het een kerk zijn waar de parochiepriester bereid is deze gelovigen, uit zijn eigen en uit omliggende parochies, te verwelkomen. 2. Het is cruciaal dat er priesters bereid zijn volgens het Romeinse Missaal van 1962 te celebreren en daarmee deze belangrijke pastorale dienst op een wekelijkse zondagse basis te verlenen. Vaak zullen er één of meer priesters in een bepaald decanaat of deel van een bisdom bereid zijn, en zelfs verlangen, om deze H. Mis op te dragen. Bisschoppen moeten gevoelig zijn voor zulke pastorale regelingen en ze bevorderen. Dit is een fundamentele bedoeling van *Summorum Pontificum*. Het is met name bedroevend wanneer een priester wordt verboden om de buitengewone vorm van de Mis op te dragen door restrictieve wettelijke bepalingen die zijn opgelegd en die in strijd zijn met de bedoelingen van de Heilige Vader en dus met de universele wet van de Kerk.

Dienaangaande doet het mij een genoegen de *Latin Mass Society* te prijzen voor het afgelopen zomer organiseren van de trainingssessies voor priesters in het *Meton College* te Oxford. Hierdoor stelde u veel priesters onbekend met de *usus antiquior*, in staat om haar te leren celebreren. Ik ben erg verheugd mijn zegen aan dit initiatief, dat deze zomer weer zal plaatsvinden, te geven.

Laat mij dit duidelijk stellen: de Heilige Vader wil dat het oude gebruik van de Mis een normale gebeurtenis in het liturgische leven van de Kerk wordt, zodat alle gelovigen van Christus – jong en oud – bekend kunnen worden met de oudere rit en kunnen putten uit hun tastbare schoonheid en transcendentie. De Heilige Vader wil dit zowel om pastorale redenen als om theologische. In zijn begeleidend schrijven van *Summorum Pontificum* schreef Paus Benedictus:

“In de geschiedenis van de liturgie is er groei en vooruitgang maar geen breuk. Wat voor vorige generaties heilig was, blijft heilig en groots voor ons en het kan niet plots geheel verboden worden of zelfs beschouwd worden als schadelijk. Het is voor allen goed om de rijkdommen die zich ontwikkeld hebben in het geloof en gebed van de Kerk te bewaren en er hun juiste plaats aan te geven.”

3. Hiermee kom ik bij mijn derde punt. U bent er terecht van overtuigd dat de *usus antiquior* geen museumstuk is, maar een levende uitdrukking van Katholieke eredienst. Het is levend, we moeten dus verwachten dat het zich ontwikkelt. Onze Heilige Vader is ook deze mening toegedaan. Zoals jullie weten koos hij een *motu proprio* – dat is op zijn eigen initiatief – om de tekst van het gebed *pro Iudæis* in de Goede Vrijdag liturgie te veranderen. De bedoeling van het gebed werd op geen enkele wijze verzwakt, maar een formulering werd gevonden die bepaalde gevoeligheden respecteert.

Op dezelfde manier heeft, zoals jullie weten, *Summorum Pontificum* ook voorzien dat de Liturgie van het Woord in de volkstaal kan worden verkondigd zonder dat zij eerst door de celebrant in het Latijn wordt gelezen. De Pontificale Mis van vandaag zal natuurlijk plechtig

in het Latijn gezongen lezingen hebben, maar bij minder plechtige vieringen kan de Liturgie van het Woord direct worden verkondigd in de taal van het volk. Dit is al een concreet voorbeeld van wat onze Heilige Vader in het begeleidend schrijven van zijn *Motu Proprio Summorum Pontificum* schrijft:

“De twee vormen van het gebruik van de Romeinse Ritus kunnen elkaar wederzijds verrijken: in het oude missaal kunnen en moeten nieuwe Heiligen en sommige van de nieuwe prefaties opgenomen worden. De commissie “*Ecclesia Dei*”, in verbinding met de verschillende instituties die gewijd zijn aan de *usus antiquior*, zal de praktische mogelijkheden hieromtrent onderzoeken.” Natuurlijk zijn wij blij met uw bijdragen in deze belangrijke zaak. Ik vraag u alleen om niet tegen het principe van de noodzakelijke aanpassing, waartoe onze Heilige Vader oproept, te zijn.

Dit brengt mij tot een ander belangrijk punt. Ik ben mij ervan bewust dat het antwoord van de Pontificale Commissie “*Ecclesia Dei*” met betrekking tot de inachtneming van verplichte kerkelijke feestdagen heeft in bepaalde kringen enige deining veroorzaakt. Hier moet worden opgemerkt dat de data voor deze feestdagen voor beide missalen, die van 1962 en die van 1970, dezelfde blijven. Wanneer de Heilige Stoel aan de bisschoppenconferentie van een bepaald land toestemming heeft geven om bepaalde feestdagen naar de daaropvolgende zondag te verplaatsen, moet dit door alle katholieken in dat land worden nagevolgd. Niets verbiedt de viering van het feest van de 's Heren Hemelvaart, bijvoorbeeld, op de voorafgaande donderdag, maar het moet duidelijk zijn dat dit geen verplichte Mis is en dat ook op de daaropvolgende zondag de Mis van de Hemelvaart moet worden gevierd. Dit is een

offer dat ik jullie vraag met vreugde te maken als een teken van jullie eenheid met de katholieke Kerk in jullie land.

Tenslotte vraag ik uw gebed voor hen die geroepen zijn om de Heilige Vader bij te staan in dit delicate werk van het bevorderen van de oude liturgische traditie van de Kerk. Weest u alstublieft geduldig met ons: wij zijn met weinigen en er is veel werk dat moet worden gedaan. En er zijn veel vragen die moeten worden bestudeerd; en soms kunnen wij fouten maken!

Moge de Heilige Maagd Maria, de Moeder van God, voor een ieder in dit land dat zo mooi genoemd wordt “de Bruidsschat van Onze Lieve Vrouw” een voorspraak zijn, en moge door haar gebeden alle gelovigen steeds dieper gaan putten uit de grote rijkdommen van de heilige liturgie van de Kerk in al haar vormen.

Darío Cardinal Castrillón Hoyos.

President - Pontificale Commissie Ecclesia Dei

Bron: <http://www.latin-mass-society.org> (engels origineel)

Foto's: <http://www.traditionalcatholic.org.uk>

